

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1286

гр. София, 16.05.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 8-МИ ГРАЖДАНСКИ, в закрито заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Красимир Машев

Членове: Златина Рубиева
Петя Алексиева

като разгледа докладваното от Петя Алексиева Въззивно частно гражданско дело № 20221000501062 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.274-чл.279 от ГПК.

Образувано е по частна въззивна жалба на „Хемус Хотелс Холдинг“ АД срещу Решение № 766 от 07.12.2021 г., постановено по ч.гр.д. № 8666/2021 г. по описа на СГС, ЧЖ II-B състав, в частта имаща характер на определение, с която е оставена без разглеждане жалбата на „Хемус Хотелс Холдинг“ АД-длъжник по изпълнително дело № 20219240400374 на ЧСИ Г. К. с рег.№ *** на КЧСИ против действия на съдебния изпълнител, изразяващи се в извършване на въвод във владение на 14.05.2021 г. върху реална част от ПИ с идентификатор 68134.1932.2421 и овластяване на вискателя по реда на чл.526 ГПК /с постановление от 13.05.2021 г./ да изпълни действия по събаряне на сграда с идентификатор 68134.1932.2421.1, предмет на изпълнителен лист от 11.06.2020 г.

Поддържа се неправилност на извода на СГС, че с депозиране на жалбата срещу извършения въвод, дружеството било упражнило правата на трето лице. Твърди, че съгласно разпоредбата на чл.522 от ГПК, въвод във владение се извършва, когато недвижимият имот се намира във владение на длъжника, какъвто не е настоящия случай. Поддържа се, че в деня на въвода е установено, че имотът е ограден и същият се използва за паркинг за клиентите на ресторант БЕСО, собственост на „Кристал Корпорейшън“ ООД, което сочи че към 14.05.2021 г. жалбоподателят-длъжник не упражнява

фактическа власт върху имота. Въпреки това и погазвайки грубо вменените му със закон задължения, ЧСИ К. извършил въвод във владение срещу длъжника „Хемус Хотелс Холдинг“ АД. На следващо място твърди и неправилност на извода на СГС, че у жалбоподателя липсва правен интерес от оспорване действията на ЧСИ по оправомощаване взыскателя да събори сграда с идентификатор 68134.1932.2421.1, тъй като заместимото действие, което оправомощаването касае вече било извършено от взыскателя. Твърди, че дали действието е извършено или не, е ирелевантно, тъй като законосъобразността на действията на съдебния изпълнител се изследва към момента на извършването му. Твърди, че към датата на постановлението по чл.526 ГПК от ГПК-13.05.2021 г. не са налице изискуемите по закон предпоставки за издаването му.

Моли съда да отмени като неправилно и незаконосъобразно решението в обжалваната му част. Претендира разносните по делото.

В срока по чл.276, ал.1 от ГПК ответната по жалбата страна-К. С. Д. депозира отговор, с който оспорва подадената частна въззивна жалба като неоснователна. Счита, че атакуваното решение в обжалваната му част е правилно, а наведените срещу него оплаквания-неоснователни.

Моли съда да потвърди обжалвания акт като правилен и законосъобразен.

От фактическа страна:

Първоначално е било образувано изпълнително дело № 202007900400943 по описа на ЧСИ Р. М. по молба на взыскателя К. С. Д. срещу длъжника „Хемус Хотелс Холдингс“ АД за принудително изпълнение по три изпълнителни листа от 11.06.2020 г. издадени въз основа на влязло в сила на 10.04.2020 г. Решение № 17229/31.10.2014 г., постановено по гр.д. № 11715/2012 г. по описа на СГС, I-3 състав, с което „Хемус Хотелс Холдингс“ АД е осъден да предаде на основание чл.108 от ЗС на К. С. Д. владението върху имот, представляващ южната част на имот стар пл.№ 1, кв.285в, м.“Красно село-Боянско“ по КП от 1956 г., а по КП, одобрен със Заповед № РД-09-50-65/10.02.1999 г., к.л.494 на район Витоша гр.София, кв.3, попада в УПИ 1-за административни сгради, представляващ реална част от поземлен имот с пл.№ 730 от действащия ЗРКП на м.“Манастирски ливади-запад“, одобрен с Решение № 85 по протокол 56 от 06.08.2003 г. на СОС като имот с

пл.№ 730, съгласно КKKP, одобрени със Заповед № РД-18-68/02.12.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, на основание чл.109 от ЗС да премахне сградите, находящи се в имота и на основание чл.78, ал.1 от ГПК да заплати направените по делото разноси в общ размер на 3100 лв., съобразно уважената част от исквете.

С молба от 28.04.2021 г. взыскателката е заявила желанието си изпълнителното производство до бъде продължено от друг съдебен изпълнителен, въз основа на което е образувано изпълнително дело № 20219240400374 на ЧСИ Г. К. с рег.№ *** на КЧСИ.

С Разпореждане от 29.04.2021 г. ЧСИ Г. К. е насрочил въвод във владение за 14.05.2021 г., 13 часа, за който страните са били редовно уведомени, а въводът срещу длъжника „Хемус Хотелс Холдинг“ АД осъществен, видно от протокол за въвод във владение от 14.05.2021 г.

С постановление по чл.526 ГПК от 13.05.2021 г. съдебният изпълнител е възложил на взыскателя К. С. Д. да премахне за сметка на длъжника, „Хемус Хотелс Холдинг“ АД сградите, съобразно изпълнителния лист от 11.06.2020 г. На 14.05.2021 г. взыскателят сключил договор с третото лице „Инно Билд Инженеринг“ ЕООД, на който възложил дейността по премахване на сградите, която е осъществена в периода от 14.05.2021 г.-18.05.2021 г.

При така установените факти, първоинстанционният съд и с обжалвания съдебен акт е приел, че жалбата на длъжника в частта, с която се обжалва въвода във владение от 14.05.2021 г. е процесуално недопустима като подадена от лице, което няма право на жалба срещу посоченото изпълнително действие. По отношение на частта от жалбата, насочена срещу оправомощаването на взыскателя по реда на чл.526 ГПК, също счел за недопустима, поради липсата на правен интерес, тъй като заместимото действие вече е извършено от взыскателя.

По тези съображения съдът оставил без разглеждане жалбата на длъжника в посочените й части.

-

При така установените факти, съдът приема следното от правна страна:

Частната жалба е подадена от надлежна страна, срещу акт подлежащ на обжалване и в срок, поради което се явява процесуално допустима, а по същество е неоснователна. Решението му в обжалваната част, имащо характер на определение, е правилно и законосъобразно.

Видно от изложеното както в жалбата пред първоинстанционния съд, така и от жалбата пред настоящия въззивен състав, жалбоподателят излага факти и обстоятелства, сочещи на жалба с правно основание чл.435, ал.5 от ГПК, а именно: твърди се, че третото лице-„Кристал Корпорейшън“ АД е установило владение върху имота-предмет на въвода във владение на 13.04.2017 г., поради което незаконосъобразно е извършен въвод срещу длъжника „Хемус Хотелс Холдинг“ АД. Т.е. жалбоподателят заявява чужди права.

С оглед на горното настоящият въззивен състав намира, че жалбоподателят-длъжник в изпълнителното производство, не разполага с право на жалба срещу осъществения въвод във владение. Трето лице, но не и длъжника може да се защити ефективно срещу осъществен от съдебен изпълнител въвод във владение, само ако е придобил владението на имота-предмет на въвода преди предявяване на иска, по който е постановено решението, което се изпълнява-чл. 435, ал. 5 ГПК.

Тъй като процесуалната легитимация е абсолютна процесуална предпоставка за упражняване на правото на жалба, за нея съдът е длъжен да следи служебно. Ако тя липсва, не съществува и право на жалба в полза на страната по делото и затова съдът няма право да разгледа и реши спора по същество, а е длъжен да прекрати производството. Предявяването на чужди права пред съд е недопустимо, освен в предвидените в закона случаи. Установеното в чл. 26, ал. 2 ГПК изключение от принципа на чл. 26, ал. 1 ГПК се отнася до случаите на процесуална субституция, при които процесуалният субституент е легитимиран да предяви чуждо материално право пред съда наред с лицето или вместо лицето, което е негов носител /според вида процесуална субституция/. Тъй като представлява изключение от принципа на чл. 26, ал. 1 ГПК, процесуалната субституция е допустима само в изрично предвидените в закона случаи, Изключенията са уредени изчерпателно.

По отношение на частта от жалбата, насочена срещу оправомощаването

на вискателя по реда на чл.526 ГПК.

С нормата на чл. 527, ал. 4 ГПК е предвидена обжалваемост на действията на съдебния изпълнител по оправомощаване по чл. 526 ГПК по реда на чл. 435 ГПК – чл. 438 ГПК. С последната специална разпоредба не са изброени лицата, които са легитимирани да обжалват действията на ЧСИ по оправомощаване на вискателя по изпълнението, а препращането към чл. 435 ГПК – чл. 438 ГПК е досежно "реда" / процедурата/, по която следва да се развие обжалването. Предвид липсата на друго указано в специалната норма на чл. 527, ал. 4 ГПК следва да намери приложение общото правило, че адресати на правомощието да подадат жалба по същата норма са страните в изпълнителния процес, както правилно е приел и първоинстанционния съд.

Правилен е обаче изводът на съда, че към момента на подаване на жалбата е отпаднал правния интерес на жалбоподателя, поради което жалбата му се явява недопустима.

Правният интерес е абсолютна процесуална предпоставка за правото на жалба, за него съдът следи служебно. Правният интерес може да отпадне по всяко време до приключване на делото. В конкретния случай и с оглед безспорно установеното по делото премахване на сградите, предмет на иска по чл.109 ЗС и изпълнителен лист от 11.06.2020 г. към датата на предявяване на жалбата - 26.06.2020 г., жалбоподателят не може да постигне целения с жалбата правен резултат, а именно: да се избегне промяна на фактическо състояние, която от една страна не е в съответствие с постановеното по делото и влязло в сила съдебно решение, което се изпълнява, а от друга страна-засяга права на трети лица. Тази промяна вече е факт, а ако от нея за жалбоподателя или за други трети лица са произтекли вреди, то за тези страни са налице други правни способности за реализиране на правата им.

Така мотивиран въззивният съд намира, че жалбата е неоснователна, поради което ще следва да бъде оставена без уважение, а съдебният акт като правилен и законосъобразен ще следва да бъде потвърден в обжалваната му част.

Мотивиран от горното, Апелативен съд-София, 8-ми граждански състав

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 766 от 07.12.2021 г., постановено по ч.гр.д. № 8666/2021 г. по описа на СГС, ЧЖ II-B състав, в частта имаща характер на определение, с която е оставена без разглеждане жалбата на „Хемус Хотелс Холдинг“ АД - длъжник по изпълнително дело № 20219240400374 на ЧСИ Г. К. с рег.№ *** на КЧСИ против действия на съдебния изпълнител, изразяващи се в извършване на въвод във владение на 14.05.2021 г. върху реална част от ПИ с идентификатор 68134.1932.2421 и овластяване на вискателя по реда на чл.526 ГПК /с постановление от 13.05.2021 г./ да изпълни действия по събаряне на сграда с идентификатор 68134.1932.2421.1, предмет на изпълнителен лист от 11.06.2020 г .

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____